

engang kom dertil, at der er færre, der har behov for at komme ind under det system, vi har med domstole osv. Men det varer jo et stykke tid, før vi er kommet dertil.

Når nu fru Charlotte Dyremose bringer anbringelsesreformen ind, har jeg overvejet, om det har noget med hele Strukturkommissionens arbejde at gøre, for der er jo mange opgaver i spil. Har regeringen lagt op til, at en del af domstolenes arbejde skal flyttes ud i kommunerne? Eller hvordan er det helt, anbringelsesreformen hænger sammen med behandlingen på de sikrede institutioner? Hvad er det for nogle opgaver, man vil flytte, som gør, at anbringelsesreformen pludselig skal ind i debatten om de sikrede institutioner?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu synes jeg efterhånden, debatten bærer lidt præg af, at man mangler spørgsmål at stille og derfor stiller nogle, der allerede er svaret på. Jeg siger så for tredje gang meget klart, at årsagen til, at jeg overhovedet diskuterer noget, der har med anbringelse at gøre, er den kunnen og viden, man skal have for at opdage de her problemer og for at kunne se, at der bag de problemer, som der jo også er i forbindelse med en anbringelse af et barn, måske kunne være en psykisk lidelse.

Det har ikke noget at gøre med, hvordan behandlingen er på den enkelte institution. Det har ganske enkelt noget at gøre med den øgede opmærksomhed på, at der kan være psykiske lidelser bag nogle af de problemer, som unge mennesker står med. Uanset om det udmønter sig i kriminalitet eller det udmønter sig i et dårligt forhold til forældrene, er det da uhyre vigtigt at finde ud af, om der ligger psykiske problemer bag, som der er brug for en behandling for.

Jeg har meget svært ved at forstå, at der skulle være flere ordførere her, som ikke synes, at det er vigtigt at sikre, at man også i forbindelse med, at man taler om anbringelse, sikrer sig, at den virkelige årsag ikke er problemer mellem forældre og barn, men er problemer af psykisk karakter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg beklager, at jeg åbenbart er meget langsomt opfattende. Det er endnu ikke gået op for mig, hvor de, der har forstand på anbringelser af børn, som tager sig af sager og anbringelse af

børn, kommer ind, når det drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt nogle unge skal dømmes til at være på en sikret institution.

Hvordan kommer de fagfolk, som forhåbentlig bliver endnu bedre kvalificeret, end de er i dag, til at tage sig af sager om anbringelse af børn, ind i forhold til de unge, der ved en domstol modtager en dom? Er det, fordi regeringen har en plan om, at det skal være de samme, der skal tage sig af det? Jeg ved godt, at kommunerne skal sende en udtagelse til domstolen, men jeg forstår det ikke.

Det er blot og bart for at få opklaret, om der er nogle ting, som vi ikke har hørt om i forhold til en ændret opgavefordeling, for ellers forstår jeg simpelt hen ikke sammenhængen. Det er jo lidt væsentligt, hvis vi skal se på, hvad vi kan gøre for bedre at få en screening af, hvorvidt der er nogle der har nogle problemer eller ej, før de kommer på de sikrede institutioner, at høre, hvad det så er for en løsning, fru Charlotte Dyremose mener ligger i anbringelsesreformen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er der altså ikke tale om en konspirations-teori på et højere niveau. Der er udelukkende tale om, at det faktisk er sådan, at nogle af de unge kriminelle – måske samtidig, måske først det ene og så det andet – kommer ud for situationen, hvor der både er problemer i forhold til familien, og hvor der er problemer i forhold til retsvæsenet.

Derfor mener jeg faktisk, det er ret væsentligt, hvis man i forbindelse med, at der f.eks. kunne være problemer i forhold til forældrene, når der er tale om anbringelse, kommer ind og opdager det, inden vi når dertil, hvor de unge får berøring med retssystemet.

Kl. 20.25

Villy Søvndal (SF):

Socialdemokraternes forslag om kvaliteten af behandlingen på sikre institutioner for kriminelle børn og unge indeholder tre led. Vi er tilhængere af de to af dem og usikre på det sidste, men det kan måske opklares nu.

Det ene går på at screene børn og unge for psykiatriske lidelser og hjerneskader. Det er ubetinget en god idé. Jeg hører alle medlemmer af Folketinget sige, at det vil man gerne, så vi sikrer, at vi giver dem en behandling, der passer til det problem, de har.